

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat onderzoekers van de Raad voor de Kinderbescherming (hierna: de Raad) te Roermond, in het kader van een door de rechtbank op 19 april 2006 gelast onderzoek:

- zich partijdig hebben opgesteld door (onder meer) de door hem aangedragen feiten over de gezondheidssituatie van zijn jongste zoon niet in het rapport op te nemen en door zijn reactie op het raadsrapport niet (en die van zijn ex-partner wel) als bijlage aan het rapport toe te voegen;
- hebben gedreigd zijn kinderen uit huis te plaatsen.

Verder klaagt verzoeker erover dat de regiodirecteur van de Raad, vestiging Roermond, geen gevolgen heeft verbonden aan de uitspraak van de klachtencommissie van 9 november 2007 waarbij zijn klacht over de gemaakte procedurefouten gegrond is verklaard.

Beoordeling

I. Bevindingen

1. Verzoeker en mevrouw J. hadden in de periode 1998 tot eind 2005 een affectieve relatie. Verzoeker had uit een eerdere relatie een zoon R. R. werd in 1998 geboren en werd sinds 2000 in het gezin van verzoeker en mevrouw J. opgevoed. Verzoeker had R. erkend en het éénhoofdig gezag over hem. Uit de relatie van verzoeker met mevrouw J. werd in 2003 zoon G. geboren. Verzoeker had G. erkend en had samen met mevrouw J. het gezag over G. In november 2005 kwam er een einde aan de relatie tussen verzoeker en mevrouw J. Zoon R. bleef bij verzoeker wonen. Verzoeker verzocht de rechter om het hoofdverblijf van G. aan hem toe te wijzen. Enerzijds omdat hij het belangrijk vond dat beide kinderen samen konden opgroeien en anderzijds omdat hij mevrouw J. niet geschikt vond om de opvoeding van G. op zich te nemen.

2. Naar aanleiding van het geschil over de hoofdverblijfplaats van G. schakelde de rechtbank de Raad voor de Kinderbescherming in. De Raad stelde een onderzoek in.

3. De Raad stuurde verzoeker op 25 augustus 2006 het conceptrapport van de Raad. De Raad merkte in de begeleidende brief op:

"Als u in uw visie in het rapport feitelijke onjuistheden opmerkt, zullen deze direct worden gewijzigd. Op de verdere inhoud van het rapport kunt u uw reactie geven, maar inhoudelijke wijzigingen worden daarop niet aangebracht. Uw reactie wordt wel opgenomen in het definitieve rapport. Deze reactie ontvangen wij het liefst schriftelijk, uiterlijk donderdag 7 september 2006, zodat uw mening duidelijk verwoord staat in het

rapport. Mochten wij (voor; N.o.) deze datum geen reactie hebben ontvangen, dan gaat de Raad ervan uit dat u het eens bent met de inhoud van het rapport."

4. Het door de Raad op 11 september 2006 uitgebrachte definitieve rapport vermeldde over G. onder meer de visie van verzoeker en mevrouw J., het consultatiebureau, de politie en de huisarts van verzoeker.

In de visie van mevrouw J. stond onder meer vermeld dat zij wilde dat verzoeker haar meer zou betrekken bij de dagelijkse gang van zaken rondom G. Als voorbeeld gaf ze aan dat verzoeker haar niet had geïnformeerd over verwondingen van G. (brandvlekken, blauwe balletjes). Ze gaf ook aan een hechte band met G. te hebben. Mevrouw J. was degene die bij verzoeker was weggegaan. Verzoeker had haar toen ze wegging mishandeld en had haar de kinderen niet meegegeven.

In de visie van verzoeker stond onder meer vermeld dat hij zich over G. niet zo'n zorgen maakte. Het ging goed met G. De taalontwikkeling van G. was met sprongen vooruit gegaan.

Voorts vermeldde het rapport van de Raad ten aanzien van de vraag welke hoofdverblijfplaats in het belang was van G.:

"Ouders zijn positief betrokken op G. Ze willen het beste voor hem. Door hun echtscheidingsproblematiek zijn zij echter niet in staat om gezamenlijke afspraken te maken over de hoofdverblijfplaats en de omgangsregeling. De strijd blijft voortduren waar G. tussenin staat. Tot op heden laat G. op een indirecte manier zien dat hij er last van heeft door zijn veiligheid bij R. te zoeken. Het is belangrijk dat G. op een ongedwongen manier tussen zijn ouders in kan bewegen en niet belast wordt met de hieraan gekoppelde spanningen.

G. wordt belast met volwassen problematiek en groeit bij vader op in een negatief beladen gezinssysteem waarin zijn moeder slecht afgeschilderd wordt. Vader is onvoldoende in staat om de belangen van G. voorop te stellen en moeder een adequate plek in het leven van G. te geven. Daarnaast zijn er de nodige zorgen omtrent de fysieke gesteldheid van G. (verwondingen, onverzorgd en te kleine kleren) en de pedagogische vaardigheden van vader die maken dat het voor G. niet wenselijk is om bij vader te blijven wonen.

De scheiding van de kinderen is voor alle leden van het gezin een ingrijpende gebeurtenis en zal zijn weerslag op elk van hen hebben. Dit is dan ook een proces dat zorgvuldig begeleid en stapsgewijs dient te gebeuren. Met name voor R. zal dit wederom een verlieservaring zijn waar hij last van kan krijgen. Essentieel is dat een goed afscheid en naderhand een goed contact gerealiseerd wordt.

Ondanks het gegeven dat de Raad zich ervan bewust is dat het scheiden van de kinderen een ingrijpende gebeurtenis is, kiest de Raad er omwille van een positieve ontwikkeling

van G. toch voor om de hoofdverblijfplaats van G. bij moeder te laten zijn."

Het rapport vermeldde als bijlage: de reactie van 7 september 2006 van mevrouw J. op het conceptrapport van de Raad. Tevens werd aan het einde van het rapport vermeld dat de reactie van verzoeker op het conceptrapport zou worden nagezonden.

5. De Raad zond de reactie van verzoeker op het conceptrapport van de Raad op 28 september 2006 naar de rechtbank. Uit de beschikking van de rechtbank van 13 december 2006 blijkt dat de rechtbank de reactie van verzoeker op 29 september 2006 had ontvangen.

Verzoeker ging in zijn reactie uitvoerig in op hetgeen door de Raad in het conceptrapport was vermeld over zijn zoons R. en G. en over de door mevrouw J. over hem gedane opmerkingen en beschuldigingen.

6. De rechtbank volgde bij beschikking van 13 december 2006 het advies van de Raad op om het hoofdverblijf van G. toe te wijzen aan zijn moeder, mevrouw J.

7. Verzoeker ging tegen de uitspraak van de rechter in hoger beroep. Dit hoger beroep werd op 9 juli 2007 afgewezen.

8. Verzoeker diende op 7 augustus 2006 een klacht in bij de Raad over het door de Raad ingestelde onderzoek. Verzoeker voerde onder meer aan dat hij door de raadsonderzoekers tijdens het onderzoek onder druk was gesteld, omdat er bij voortduring werd bedreigd de kinderen uit huis te plaatsen indien hij niet zou instemmen met de voorstellen van de Raad. Verzoeker voelde zich niet vrij om te spreken. Ook werd hem onvoldoende gelegenheid gegeven om zijn standpunt mede te delen dan wel werd zijn standpunt onvoldoende meegewogen.

In zijn mondelinge toelichting op de klacht op 22 februari 2007 merkte verzoeker verder op dat volgens hem tijdens het onderzoek door de Raad niet de belangen van de kinderen centraal stonden maar het belang van mevrouw J. Als voorbeeld gaf verzoeker aan, dat er wat betreft de fysieke gesteldheid van de kinderen niet was uitgegaan van eigen waarnemingen van de raadsonderzoekers maar van de visie van mevrouw J.

Ook gaf verzoeker aan dat de gedragskundige had geadviseerd dat het beter was dat beide kinderen samen zouden blijven. De Raad was echter van dit advies afgeweken zonder mondeling toe te lichten waarom de Raad een afwijkend besluit had genomen, aldus verzoeker.

9. Bij brief van 5 april 2007 besliste de Raad op de klacht van verzoeker. De Raad merkte op dat een mondelinge toelichting omtrent het afwijken van het eerdere advies van de gedragskundige mogelijk verhelderend had gewerkt. Aangezien in de beleidsregels van de Raad (Normen 2000) een dergelijke mondelinge toelichting niet was voorgeschreven en

overigens conform deze beleidsregels was gehandeld, achtte de Raad de klacht van verzoeker op dit punt niet gegrond.

Verder gaf de Raad aan dat verzoeker tijdens het onderzoek al kenbaar had gemaakt dat er te weinig naar zijn visie werd geluisterd en gekeken. De raadsonderzoekers ontkenden echter uitdrukkelijk partijdig te hebben gehandeld. De raadsonderzoekers waren samen met de gedragskundige op basis van alle feiten en omstandigheden in relatie tot het belang van de kinderen tot een unaniem advies ten aanzien van (ondermeer) het hoofdverblijf van G. gekomen. Van vooringenomenheid bij deze besluitvorming was geen sprake geweest. De Raad merkte wel op zich te kunnen voorstellen dat verzoeker in negatieve zin werd verrast door het eindadvies om het hoofdverblijf van G. aan de moeder toe te wijzen, omdat in eerste instantie door de gedragsdeskundige was geadviseerd om beide kinderen niet uiteen te halen.

Wat betreft de dreiging de kinderen uit huis te plaatsen deelde de Raad verzoeker mee dat de betreffende raadsonderzoekster wel eens tegen - met elkaar strijdende - ouders opmerkte dat, indien de ouders bleven strijden, een (tijdelijke) plaatsing van de kinderen op een neutrale plek wellicht in het belang van de kinderen zou kunnen zijn. De betreffende onderzoekster kon zich voorstellen deze opmerking ook tegen verzoeker te hebben gemaakt. De raadsonderzoekster ontkende echter verzoeker daarbij te hebben geïntimideerd en gehanteerd. Hetgeen door een collega van de raadsonderzoekster was bevestigd. De Raad kon zich echter wel voorstellen dat door een opmerking over uithuisplaatsing van de kinderen dit bij verzoeker een gevoel van bedreiging heeft kunnen veroorzaken. Aangezien het als een opmerking in zijn algemeenheid diende te worden gezien, achtte de Raad deze klacht van verzoeker ongegrond.

Ten aanzien van de in het rapport opgenomen mededeling van de moeder dat verzoeker haar had mishandeld, merkte de Raad het volgende op. In het rapport was bij "Verloop van de bemiddeling" vermeld dat vader naar moeder toe fysiek geweld had gebruikt. Door deze wijze van rapporteren over het door de moeder gestelde fysieke geweld, was onvoldoende duidelijk onderscheid gemaakt dat het hierbij ging om de visie van de moeder en werd ten onrechte de indruk gewekt dat dit vermeende fysieke geweld als vaststaand kon worden beschouwd. De Raad achtte de klacht van verzoeker op dit punt dan ook gegrond.

10. Verzoeker kon zich met de reactie van de Raad niet verenigen en legde zijn klacht voor aan de Klachtencommissie van de Raad. In zijn brief van 10 mei 2007 gaf verzoeker onder meer aan, dat de Raad de verklaring van mevrouw J. dat hij haar zou hebben mishandeld zonder deze verklaring te verifiëren in het rapport had overgenomen. Hierdoor kwam hij naar voren als een agressieve persoonlijkheid, en werd dit ook door de rechter als vaststaand feit aangenomen met als gevolg dat het hoofdverblijf van zijn zoon G. niet aan hem werd toegewezen. Verzoeker benadrukte nogmaals dat de Raad wel alle informatie van mevrouw J. in het rapport had opgenomen en niet de van hem afkomstige informatie.

11. Tijdens de zitting van de Klachtencommissie op 11 oktober 2007 gaf verzoeker verder aan dat hij de indruk had dat er naar zijn standpunt niet goed was geluisterd. In het rapport is wel duidelijk opgenomen wat de moeder van de situatie vond, zoals de verwondingen, het dragen van te kleine kleren e.d. Aan verzoeker was hierover niets gevraagd. Volgens verzoeker had de Raad dergelijke insinuaties niet zo op mogen nemen. Bewijzen van het tegendeel door verzoeker werden niet geaccepteerd, aldus verzoeker. Het frustreerde verzoeker dat moeder van alles riep en dat hij zich niet had kunnen verweren. Verzoeker had van begin af aan de indruk gehad dat hij geen eerlijke kans kreeg.

12.1. In de beslissing van de Klachtencommissie van 9 november 2007 gaf de Klachtencommissie aan dat uit het rapport bleek dat zowel de ouders als de informanten zorgen hadden over de ontwikkeling van de kinderen. Door mevrouw J. was onder meer een aantal feitelijke zaken aangedragen waaruit zou blijken dat verzoeker niet goed voor de kinderen zorgde. De commissie was van oordeel dat niet was gebleken dat deze uitlatingen van mevrouw J. hadden geleid tot een vooringenomenheid van de Raad ten gunste van mevrouw J. De door mevrouw J. genoemde feiten maakten maar een klein onderdeel uit van het totale rapport. Ook de informatie van de informanten en het deskundigenonderzoek hadden een belangrijke plaats ingenomen in het onderzoek en bij de beantwoording van de vraag bij wie het beste het hoofdverblijf bepaald kon worden. Het advies van de gedragskundige was overigens positief voor verzoeker. De commissie was dan ook van oordeel dat deze klacht van verzoeker ongegrond was.

12.2. Wat betreft de opmerking van verzoeker dat hij zich bedreigd en gechanteerd voelde door de raadsonderzoeker merkte de commissie op dat de raadsonderzoeker met verzoeker had gesproken over een ondertoezichtstelling en een uithuisplaatsing van de kinderen. Volgens de betrokkene medewerkster had zij verzoeker uitgelegd dat, indien er te veel strijd was tussen de ouders, het voor de kinderen wel eens wenselijk kon zijn dat ze op een neutrale plaats werden geplaatst.

Aangezien de commissie niet meer kon nagaan op welke wijze de ondertoezichtstelling en een mogelijke uithuisplaatsing door de raadsonderzoeker met verzoeker was besproken en omdat beide partijen hierover van mening verschilden achtte de commissie deze klacht van verzoeker ongegrond.

12.3. Ten aanzien van de klacht van verzoeker dat geen mondelinge toelichting is gegeven op het feit dat van het advies van de gedragsdeskundige in het raadsadvies was afgeweken gaf de commissie aan dat deze klacht gegrond was. De Raad had weliswaar formeel conform Normen 2000 gehandeld maar de commissie was van mening dat verzoeker niet op een juiste manier was bejegend. De Raad had, gelet op het eerdere advies van de gedragskundige, moeten uitleggen waarom dit advies uiteindelijk niet was opgevolgd temeer nu ook uit het rapport van de Raad niet bleek waarom het advies niet was opgevolgd.

13. Verzoeker wendde zich vervolgens op 30 oktober 2008 met zijn klacht tot de Nationale ombudsman.

14. De reactie van de Raad voor de Kinderbescherming aan de Nationale ombudsman van 18 september 2009 kwam grotendeels inhoudelijk overeen met hetgeen eerder in de klachtenprocedure door de Raad was aangevoerd. De Raad gaf verder aan in het rapport van de Raad van 11 september 2006 geen passage over het al dan niet opnemen van de door verzoeker aangedragen feiten over de gezondheidstoestand van zijn zoon te hebben aangetroffen. De Raad kon daarom over een eventuele partijdigheid geen oordeel geven.

De Raad gaf aan dat verzoeker tijdens de klachtprocedure had aangegeven de indruk te hebben dat de raadsonderzoekers een vooringenomen standpunt hadden ten gunste van de moeder. Deze indruk was gewekt doordat in het rapport mededelingen van de moeder over de fysieke gesteldheid van de kinderen waren opgenomen, zonder deze mededelingen te hebben geverifieerd. Ook was de indruk van verzoeker van vooringenomenheid van de Raad waarschijnlijk ontstaan doordat de Raad was afgeweken van het advies van de gedragskundige om beide kinderen niet uiteen te halen.

Wat betreft het niet opnemen van de reactie van vader als bijlage op het rapport gaf de Raad aan dat verzoeker zijn reactie niet tijdig naar de Raad had opgestuurd. Verzoeker had op 1 september 2006 om uitstel van het geven van een reactie verzocht. Op 12 september 2006 was het raadsrapport met de bijlage naar de rechtbank toegezonden. De nadien ontvangen reactie van verzoeker was door de Raad op 28 september 2006 aan de rechtbank en andere belanghebbenden nagezonden.

Ten aanzien van het geen gevolgen verbinden aan de uitspraak van de klachtencommissie 9 november 2007 gaf de Raad aan dat in artikel 6 lid 5 van het toentertijd geldende Besluit klachtbehandeling was bepaald dat indien de Klachtencommissie de klacht geheel of gedeeltelijk gegrond achtte, de directeur aan de klager mededeelde of en zo ja, welke gevolgen de Raad hieraan binnen de organisatie had verbonden. Naar aanleiding van de uitspraak was niet naar verzoeker toe gereageerd. Dit betekende dat niet correct was gehandeld. De Raad zou de regiodirecteur daarop aanspreken. Tevens zou de Raad verzoeker een brief sturen met daarin excuses voor deze nalatigheid.

15. In reactie op het verslag van bevindingen liet de Raad de Nationale ombudsman weten dat de brief met excuses op 22 september 2009 aan de gemachtigde van verzoeker was gestuurd.

II. Beoordeling

I. Ten aanzien van de partijdigheid van de raadsonderzoeker

1. Verzoeker klaagt er over dat de onderzoekers van de Raad zich partijdig hebben opgesteld door (onder meer) de door hem aangedragen feiten over de gezondheidssituatie

van zijn jongste zoon niet in het rapport op te nemen en door zijn reactie op het raadsrapport niet (en die van zijn ex-partner wel) als bijlage aan het rapport te voegen.

2. Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat bestuursorganen zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden. Het begrip onpartijdigheid heeft betrekking op de houding van bestuursorganen tegenover burgers en het onderwerp van de zaak. Deze houding dient vrij te zijn van vooringenomenheid en vooroordeel. Ook de schijn van partijdigheid moet worden vermeden. Van een schijn van partijdigheid kan pas sprake zijn als een gedraging van een bestuursorgaan naar objectieve maatstaven gemeten een dergelijke schijn opwekt.

3. De Nationale ombudsman overweegt dat in zaken waarin door de Raad van de Kinderbescherming aan de rechtbank advies wordt uitgebracht over toewijzing van de kinderen aan een van de ouders, het voor die ouders heel erg belangrijk is het gevoel te hebben dat ze door de Raad zijn gehoord en dat hun verhaal goed in het rapport is opgenomen. De Nationale ombudsman heeft niet kunnen vaststellen welke feiten door verzoeker tijdens het onderzoek door de Raad zijn aangedragen. Om die reden is eveneens niet vast te stellen of het rapport op dit punt volledig is. Verzoeker had wel nog de mogelijkheid om te reageren op het conceptrapport. In zijn reactie kon hij aangeven dat hij de door hem aangedragen feiten niet in het conceptrapport had aangetroffen en kon hij alsnog reageren op de bevindingen van de Raad.

4. Ten aanzien van de klacht van verzoeker dat zijn reactie niet als bijlage bij het conceptrapport was gevoegd, overweegt de Nationale ombudsman dat verzoeker voor het geven van zijn reactie aan de Raad uitstel had gevraagd. Dit was voor de Raad aanleiding in het aan de rechtbank opgestuurde rapport te vermelden dat de reactie van verzoeker op het concept rapport zou worden nagezonden. Dit heeft de Raad op 28 september 2006 gedaan. De beschikking van de Rechtbank van 13 december 2006 vermeldt dat de rechtbank de reactie van verzoeker op 29 september 2006 heeft ontvangen. Uit het vorenstaande blijkt dat de reactie van verzoeker eveneens, zij het op een later tijdstip, bij het rapport is gevoegd en dat de rechtbank bij het doen van de uitspraak met de reactie van verzoeker rekening heeft kunnen houden. Daarmee kan niet worden gezegd dat er bij de Raad sprake is geweest van een vooringenomenheid jegens verzoeker.

5. Dan moet nog de vraag beantwoord worden of er sprake was van een schijn van vooringenomenheid. In het rapport van de Raad aan de rechtbank was onder het onderdeel "Verloop van de bemiddeling" vermeld dat vader naar moeder toe fysiek geweld had gebruikt. De Raad erkent dat door deze wijze van rapporteren over het door de moeder gestelde fysieke geweld, onvoldoende duidelijk onderscheid is gemaakt dat het hierbij ging om de visie van de moeder en dat ten onrechte de indruk werd gewekt dat dit vermeende fysieke geweld als vaststaand kon worden beschouwd. Een hierover door verzoeker ingediende klacht werd door de Raad gegrond verklaard. De Nationale ombudsman stelt vast dat op dit punt het rapport een beeld van verzoeker schetst dat niet

wordt gestaafd door de feiten. Dat verzoeker hiertegen bedenkingen heeft is dan ook begrijpelijk. Ook al was er naar het oordeel van de Nationale ombudsman bij de Raad geen sprake van een vooropgezette vooringenomenheid ten opzichte van verzoeker, toch kon door deze wijze van rapporteren bij verzoeker de schijn van vooringenomenheid ontstaan. Van de Raad had mogen worden verwacht dat hij elke schijn van vooringenomenheid in de rapportage had vermeden. De Raad is daarop onvoldoende alert geweest.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

II. Ten aanzien van de dreiging tot uithuisplaatsing

1. Verzoeker klaagt er verder over dat de onderzoekers van de Raad hebben bedreigd zijn kinderen uit huis te plaatsen.

2. Het vereiste van correcte bejegening houdt in dat bestuursorganen burgers als mens dienen te respecteren en hen beleefd te behandelen. Het vereiste van beleefdheid en fatsoen impliceert dat een bestuursorgaan een burger niet alleen in zijn hoedanigheid van drager van rechten en plichten, maar ook als persoon ziet, zodat de feitelijke afhankelijkheid van de burger niet nog eens onnodig wordt versterkt door een disproportioneel gevoel van onmacht.

3. De onderzoekers van de Raad hebben aangegeven dat in zijn algemeenheid wel eens tegen - met elkaar strijdende - ouders wordt opgemerkt dat, indien ouders blijven strijden, een (tijdelijke) plaatsing van de kinderen op een neutrale plek wellicht in het belang van de kinderen zou kunnen zijn. De betreffende raadsonderzoekster kon zich voorstellen dat zij een dergelijke opmerking ook jegens verzoeker had gemaakt. Zij ontkende echter verzoeker daarbij te hebben bedreigd of te hebben gehanteerd. Dit laatste werd bevestigd door de andere bij deze zaak betrokken raadsonderzoekster.

De Raad kon zich voorstellen dat, indien de betreffende raadsonderzoekster deze opmerking in zijn algemeenheid ook tegenover verzoeker had gemaakt, dit bij verzoeker mogelijkwerwijs een gevoel van bedreiging heeft kunnen veroorzaken.

4. De Nationale ombudsman acht het, gelet op de inhoud van de tijdens het onderzoek verkregen informatie, voldoende aannemelijk dat de raadsonderzoekster tegen verzoeker heeft gezegd dat, indien hij en mevrouw J. bleven strijden, een (tijdelijke) plaatsing van G. op een neutrale plek wellicht in zijn belang kon zijn.

De Nationale ombudsman kan zich, evenals de Raad, voorstellen dat, ook al zou deze opmerking in zijn algemeenheid zijn gemaakt en niet met de bedoeling verzoeker te bedreigen, dit op verzoeker toch als bedreigend is overgekomen. Een dergelijke opmerking is dan ook alleen op zijn plaats indien daar een gegronde reden voor is. Uit het raadsrapport is gebleken dat de raadsonderzoekers hadden geconstateerd dat verzoeker

en mevrouw J. door hun echtscheidingsproblematiek niet in staat waren om gezamenlijke afspraken te maken over de hoofdverblijfplaats en de omgangsregeling betreffende G. G. liet merken dat hij last had van deze voortdurende strijd door veiligheid te zoeken bij zijn halfbroer R. Gelet op deze constatering is het te verklaren dat de raadsonderzoekster verzoeker op de gevolgen van dit ruziemaken heeft willen wijzen door hem mee te delen dat een kind uit huis kan worden geplaatst indien de ouders met elkaar bleven ruziemaken. Niet is echter gebleken dat de raadsonderzoekster verzoeker hierbij heeft bedreigd of gechanteerd.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

III. Ten aanzien van de uitspraak van de klachtencommissie

1. Verzoeker klaagt er ook over dat de Raad geen gevolgen heeft verbonden aan de uitspraak van de klachtencommissie van 9 november 2007 waarbij zijn klacht over de gemaakte procedurefouten gegrond is verklaard.

2. Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat gerechtvaardigde verwachtingen van burgers en organisaties jegens overheidsinstanties door die overheidsinstanties worden gehonoreerd.

3. De Raad voor de Kinderbescherming erkende dat er in deze zaak door de regiodirecteur naar aanleiding van de uitspraak van de klachtencommissie niet naar verzoeker was gereageerd. Dat dit niet was gebeurd was niet juist, aldus de Raad. Dit was voor de Raad tevens aanleiding de regiodirecteur hierop aan te spreken en verzoeker een brief met excuses voor deze handelwijze te sturen.

De Nationale ombudsman onderschrijft het oordeel van de Raad en is van oordeel dat op dit punt niet in overeenstemming met het vereiste van rechtszekerheid is gehandeld.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Raad voor de Kinderbescherming uit Roermond, is gegrond:

- ten aanzien van de partijdigheid van de raadsonderzoeker wegens strijd met het verbod van schijn van vooringenomenheid;
- ten aanzien van het geen gevolg verbinden aan de uitspraak van de klachtencommissie wegens strijd met het vereiste van rechtszekerheid.

Voor het overige is de klacht niet gegrond.

Op 24 februari 2009 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift met een klacht over een gedraging van de Raad voor de Kinderbescherming te Roermond.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister voor Jeugd en Gezin, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Raad voor de Kinderbescherming verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werden de betrokken medewerkers de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De reactie van de Raad voor de Kinderbescherming gaf aanleiding het verslag aan te vullen. Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Onderzoek

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Het verzoekschrift met bijlagen van 20 februari 2009;
2. De schriftelijke reactie van de directeur van de Raad voor de Kinderbescherming met bijlagen van 18 september 2009;
3. De reactie van verzoeker met bijlagen van 24 november 2009.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond